

URANTIJA

PAGRINDINĖS VISATOS

MENININKO SAMPRATA

Apreiškimas yra besivystantis, bet visada yra žengiantis pirmyn. Per pasaulio istorijos amžius, religijos apreiškimai yra visą laiką besiplečiantys ir kiekvieną kartą vis labiau apšviečiantys. Būtent apreiškimo misija yra išrūšiuoti ir išvalyti vieną po kitos einančias evoliucines religijas. Tačiau, jeigu apreiškimas turi išaukštinti ir išvystyti evoliucijos religijas, tada tokie dieviškieji apreiškimai iš tiesų turi pavaizduoti tokius mokymus, kurie nėra per daug nutolę nuo minties ir reakcijų to amžiaus, kuriame jie yra ir pateikiami. Tokiu būdu apreiškimas visada turi būti ir yra iš tikrųjų susietas su evoliucija. Apreiškimo religiją visada turi riboti žmogaus imlumo sugebėjimas. (1007-01)

Bet nepriklausomai nuo savo ryšio arba kilmės, apreiškimo religijos visada yra apibūdinamos tikėjimu į kokią nors galutinės vertybės Dievybę ir į kokią nors sampratą apie asmenybės tapatybės išlikimą po mirties.

Evoliucinė religija yra jausminė, ne loginė. Ji yra žmogaus reakcija į tikėjimą į hipotetinį vėliū-dvasių pasaulį – žmogiškasis tikėjimo refleksas, kurį sužadina suvokimas ir baimė to, kas yra nežinoma. Apreiškimo religiją siūlo realus dvasinis pasaulis; tai yra viršintelektualaus kosmoso reagavimas į mirtingojo alkį tikėti į visuotines Dievybes, ir jomis pasikliauti. Evoliucinė religija pavaizduoja žmonijos, ieškančios tiesos, aplinkinius ieškojimus aklomis; apreiškiama religija yra pati ta tiesa.

Buvo daug religinio apreiškimo įvykių, tačiau tikrai penki buvo epochinės svarbos. Jie buvo tokie:

1. Dalamatijos mokymai. Urantijoje pirmą kartą teisingą sampratą apie Pirmąjį Šaltinį ir Centrą paskelbė Princo Kaligastijos personalo vienas šimtas materialų kūną turinčių narių. Šitas besiplečiantis Dievybės apreiškimas tęsėsi daugiau negu tris šimtus tūkstančių metų tol, kol jį netikėtai nutraukė planetos atsiskyrimas ir mokymo režimo suirimas. Išskyrus Vano darbą, Dalamatijos apreiškimo poveikis praktiškai buvo prarastas visam pasauliui. Net ir noditai šitą tiesą buvo užmiršę iki to meto, kada atvyko Adomas. Iš visų rasių, gavusių šios šimtinės mokymų, raudonieji žmonės juos išsaugojo ilgiausiai, bet Amerindėnų religijoje Didžiosios Dvasios idėja buvo ne kas kita, kaip tik miglota samprata, kada ryšys su krikščionybe ją smarkiai nuskaidrino ir sustiprino.

2. Edeno mokymai. Adomas ir Ieva vėl pavaizdavo visų Tėvo sampratą evoliucinėms tautoms. Pirmojo Edeno žlugimas sustabdė Adominio apreiškimo kursą dar jam iki galo visiškai ir neprasidėjus. Bet nutrauktus Adomo mokymus tęsė dvasininkai setitai, ir kai kurios iš šitų tiesų niekada nebuvo visiškai prarastos pasauliui. Setitų mokymai pakeitė visą Levanto religinės evoliucijos kryptį. Bet iki 2.500 m. pr. Kr. žmonija didele dalimi buvo praradusi šį apreiškimą, kuris buvo atsiradęs Edeno dienomis.

3. Melkizedekas iš Salemo. Šitas nepaprastųjų misijų Neadono Sūnus pradėjo trečiąjį tiesos apreiškimą Urantijoje. Jo mokymų principiniai priesakai buvo pasitikėjimas ir įtikėjimas. Jis mokė pasitikėti Dievo visagaliu geradariškumu, ir skelbė, jog įtikėjimas yra tas veiksmas, kurio dėka žmonės užsitarnauja Dievo palankumą. Palaipsniui jo mokymai susimaišė su įvairių evoliucinių religijų tikėjimais ir ritualais ir galiausiai išsivystė į tas teologines sistemas, kurios buvo Urantijoje prasidedant pirmajam tūkstantmečiui po Kristaus. (1008-00)

4. Jėzus iš Nazareto. Kristus Mykolas ketvirtą kartą pateikė Urantijai Dievo kaip Visuotinio Tėvo sampratą ir šitas mokymas apskritai išsilaikė nuo to meto visą laiką. Jo mokymo esmė buvo meilė ir tarnavimas, kupinas meilės garbinimas, kurį tvarinys sūnus išreiškia savanoriškai pripažindamas Dievo savo Tėvo kupiną meilės tarnavimą, ir reaguodamas į Dievo savo Tėvo kupiną meilės tarnavimą; laisvanoriška tarnystė, kurią tokie tvariniai sūnūs dovanoja savo sielos broliams džiaugsmingai suvokdami, kad šitoje tarnystėje jie lygiai taip pat tarnauja ir Dievui Tėvui. (1008-01)

5. Urantijos dokumentai. Šie dokumentai, iš kurių vieną sudaro ir šitas dokumentas, yra pats naujausias tiesos pateikimas Urantijos mirtingiesiems. Šitie dokumentai skiriasi nuo visų ankstesniųjų apreiškimų, nes jie nėra vienos atskiros visatos asmenybės darbas, bet daugelio būtybių sudėtinis pateikimas. Bet nė vienas apreiškimas, kuriame nėra siekiama Visuotinio Tėvo, niekada negali būti pilnutinis. Visi kiti dangiškieji pagalbos suteikimai yra ne daugiau kaip daliniai, laikini, ir iš esmės pritaikyti vietinėms sąlygoms laike ir erdvėje. (1008-02)

Visa aukštųjų dvasių, angeliškųjų gausybių ir tarpinių būtybių organizacija yra entuziastingai pasišventusi tam, kad įgyvendintų Rojaus planą dėl evoliucinių mirtingųjų progresinio kilimo ir tobulumo pasiekimo, vieną iš visatos dangiškujų veiklos sričių – nuostabų išlikimo planą, atnešantį Dievą žemyn žmogui ir tada, dangiškosios rūšies partnerystės dėka, nunešantį žmogų į viršų pas Dievą ir tolyn į tarnystės amžinybę ir dieviškumo pasiekimą – vienodą mirtingajam ir tarpinei būtybei. (0867-03)

Tas tiesa, jūs, mirtingieji, esate žemiškosios, gyvulinės kilmės; jūsų sandara iš tikrųjų yra iš dulkių. Bet jeigu jūs tikrai norite, jeigu jūs tikrai trokštate, tuomet tikrai amžių palikimas yra jūsų ir jūs tikrai kada nors tar্নausite visatose savo tikrajame statuse – patyrimo Aukščiausiojo Dievo vaikais ir visų asmenybių Rojaus Tėvo dieviškaisiais sūnumis. (1240-01)

Amžinybės tikslas yra priešakyje! Dieviškumo pasiekimo jaudinantis patyrimas yra prieš jus! Lenktynės dėl tobulumo tęsiasi! Ir kas tik šito nori, tam yra leidžiama dalyvauti, ir tikrai pergalė apvainikuos kiekvienos žmogiškosios būtybės, kuri dalyvaus įtikėjimo ir pasitikėjimo kitu lenktynėse, pastangas, o kiekvienas šio kelio žingsnis priklauso nuo viduje gyvenančio Derintojo vadovavimo ir nuo Visatos Sūnaus tos gerosios dvasios, kuri taip laisvai buvo išlieta visiems materialiams kūnams, vedimo. (0365-04)

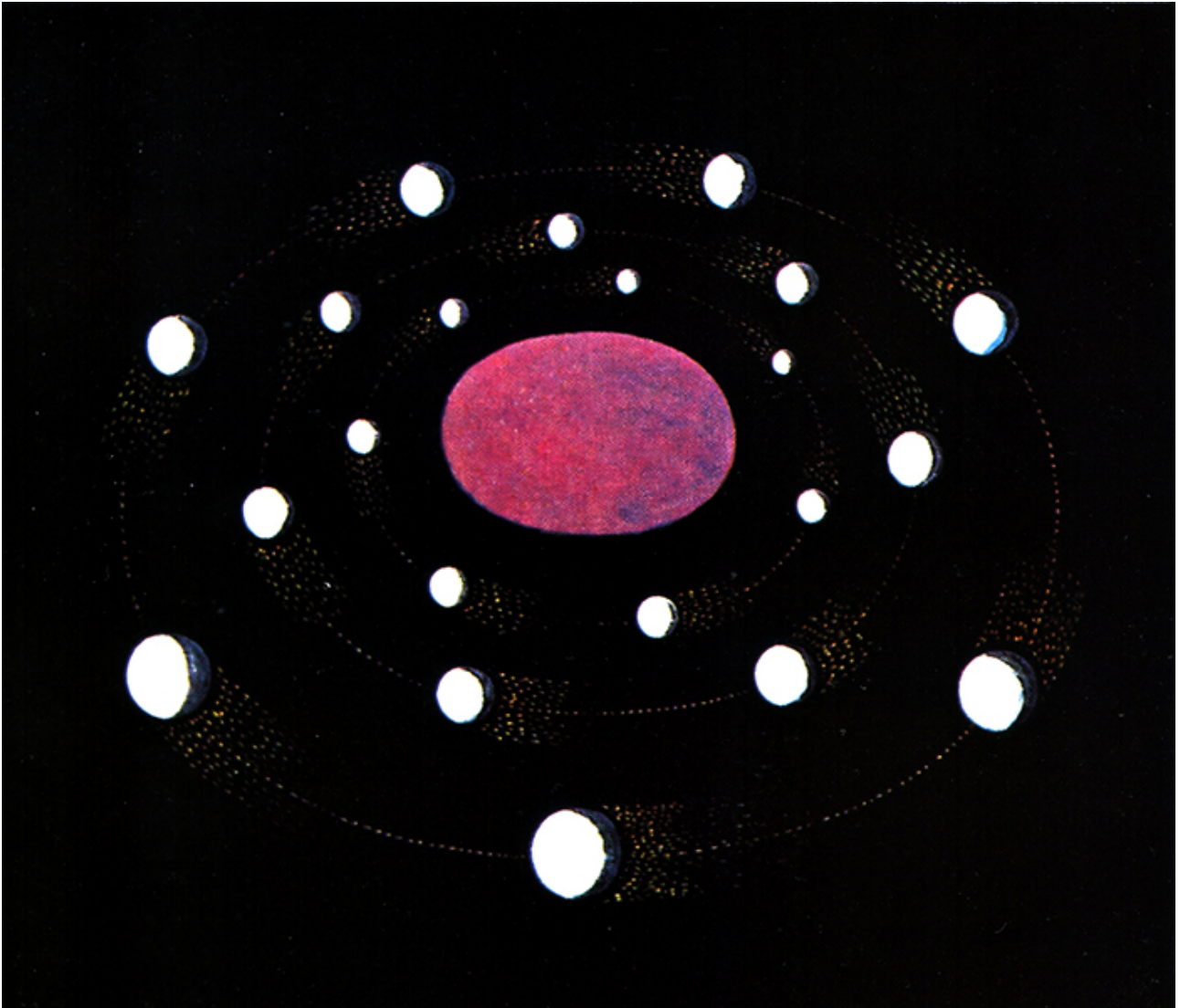
Tarė Jėzus: “Kada jūs žvelgiate į darbų gausybę ir stebite beveik beribės Dievo kūrinijos pritrenkiantį didumą, tada jūs galite susvyruoti savo sampratoje dėl jo pirmumo, bet jums nereikėtų abejoti dėl to, kad jis yra tvirtai ir amžinai įsitvirtinęs visos kūrinijos Rojaus centre ir kad jis yra visų protingų būtybių geranoriškas Tėvas. Nėra jokio kito, išskyrus “vieną Dievą ir visų Tėvą, kuris yra virš visų ir visuose,” “ir jis yra anksčiau už viską ir iš jo susideda viskas.” (0051-03)

Jūsų planeta yra milžiniško kosmoso narys; jūs priklausote beveik begalinei pasaulių šeimai, bet jūsų sfera yra taip tiksliai administruojama ir taip su meile puoselėjama, tarsi ji būtų vienintelis apgyvendintas pasaulis visoje egzistencijoje. (0183-01)

1. ROJUS

Visatų visatos centre yra statinė Rojaus Sala, geografinis begalybės centras ir Visuotinio Tėvo, Amžinojo Sūnaus, ir Begalinės Dvasios gyvenamoji vieta.

Rojus yra visos energijos-materijos absoliutus šaltinis ir amžinasis sukoncentravimo taškas visatų visatoje. Šita centrinė Sala yra pats gigantiškiausias organizuotas kosminės tikrovės kūnas visoje pagrindinėje visatoje. Rujus yra nejudantis. Jis yra elipsinis ir iš esmės plokščias.

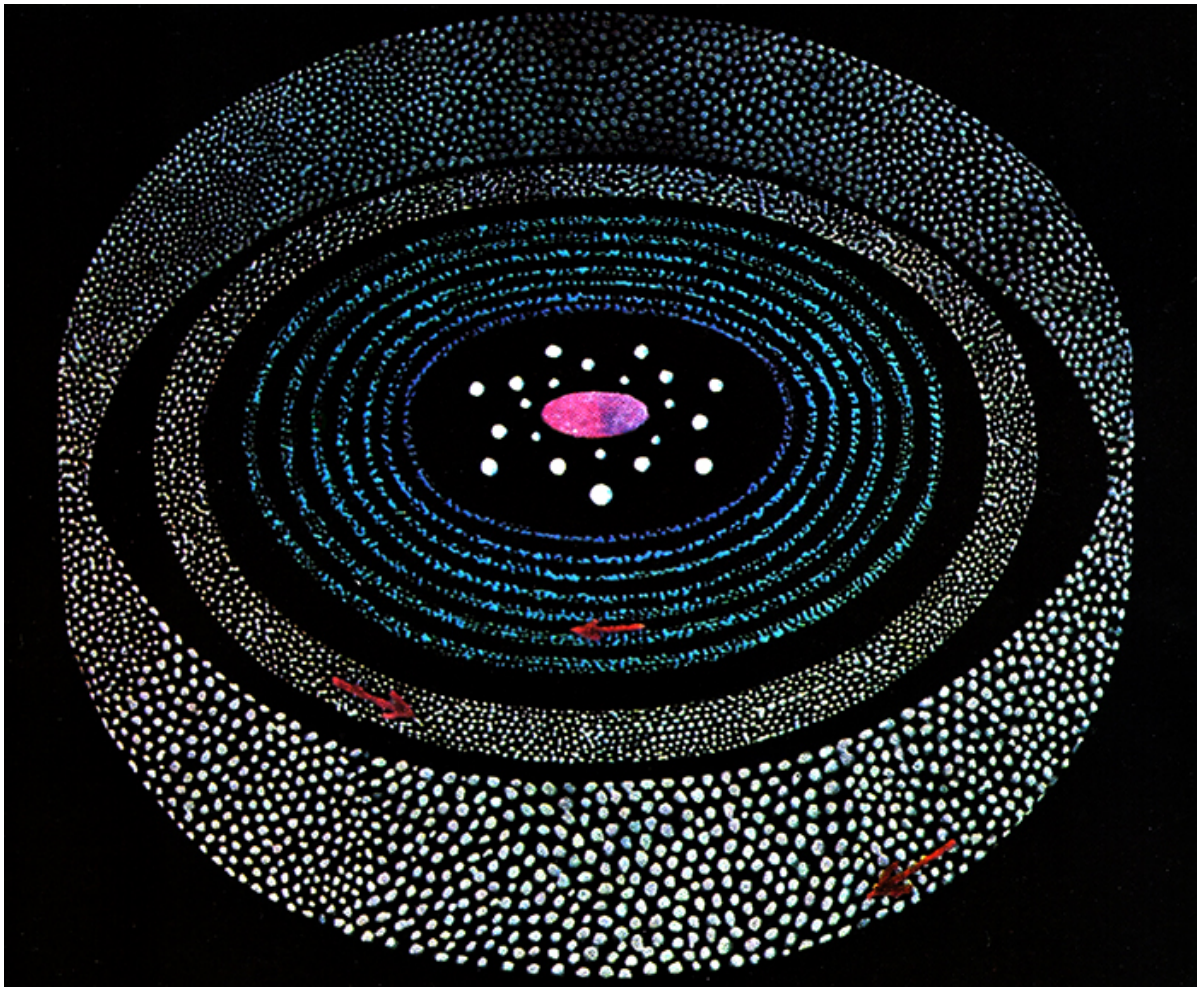
Rojaus didybė, materialus grožis ir dvasinė šlovė pranoksta žmogaus ribinio proto suvokimą. Kadangi jūs pradate neryškiai pažvelgti į materialios visatos milžinišką dydį, tai jums turėtų tapti akivaizdu, jog tokia milžiniška materiali visata privalo turėti adekvačią ir deramą sostinę, tokią būstinę, kuri atitiktų materialių valdų ir gyvų būtybių visos šitos milžiniškos ir toli nusidriekiančios kūrinijos v visuotinio Valdovo orumą ir begalumą.

Galų gale, mirtingiesiems svarbiausias dalykas, kas susiję su amžinuoju Rojumi, yra tas faktas, kad šita tobula Visuotinio Tėvo buveinė yra mirtingųjų ir Dievo materialių sūnų nemirtingų sielų realus ir toli nusitęsiantis likimas.

Pagal laikrodžio rodyklę aplink Rojų skrieja trys grandinės su septyniais pasauliais kiekvienoje; Tėvo, Sūnaus (Amžinosios Motinos), ir Dvasios (Begalinės Motinos) šventosios sferos, milžiniški neprilygstamo grožio ir neįsivaizduojamos šlovės pasauliai.

2. HAVONOS CENTRINĖ VISATA

Havonos centrinė visata aplink Rojų ir jo 21 palydovą skrieja pagal laikrodžio rodyklę. Ji turi milžiniškus matmenis ir beveik neįtikėtiną masę, ir susideda iš neįsivaizduojamo grožio ir nuostabaus didingumo vieno milijardo tobulų pasaulių. Šitie pasauliai yra išdėstyti septyniose koncentrinėse grandinėse, piešinyje pavaizduotose mėlyna spalva. Šios grandinės nėra uždėtos viena ant kitos; jų pasauliai eina vienas po kito tvarkinga linijine procesija vienoje milžiniškoje plokštumoje. Havona nėra laiko kūrinys; ji yra amžina egzistencija. Kiekvienas Havonos pasaulis yra skirtingas – nėra dviejų panašių pasaulių.

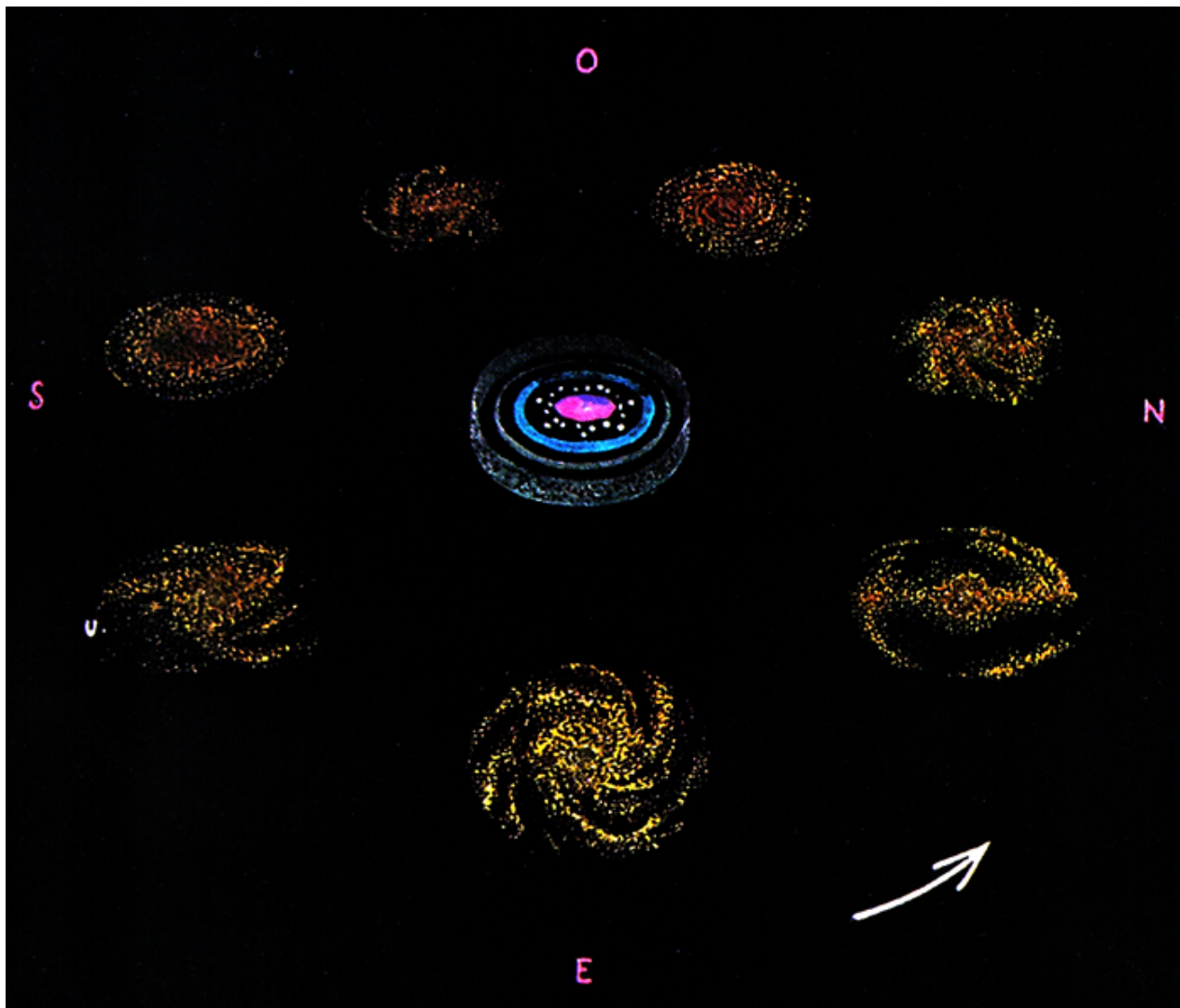

Išliekantieji mirtingieji, kildami į Rojų, pereis per kiekvieną iš šitų vieno milijardo pasaulių. Nuolatinis susižavėjimas, nesibaigiantis nusistebėjimas yra toks patyrimas tų, kurie keliauja per šias gigantiškas sferas. Ir kol jūs neaplinkysite paskutiniojo iš Havonos pasaulių, tol jus tonizuos nuotyčiai ir smalsumo stimulus neišnyks iš jūsų karjeros. O tada amžinybės poreikis, žengimo pirmyn impulsas, pakeis savo pirmtaką, laiko nuotyčio vilionę.

Už Havonos į išorę skrieja milžiniškų tamsiųjų gravitacijos kūnų dvi elipsinės grandinės, piešinyje pavaizduotos pilka spalva. Vidinė grandinė yra vamzdinės formos. Išorinė grandinė yra išdėstyta statmenai, būdama 10.000 kartų aukštesnė už vidinę grandinę. Šitie tamsieji gravitacijos kūnai nei atspindi, nei sugeria šviesą; tokiu būdu jie visiškai apjuosia ir apgaubia Havoną, paslepia ją nuo žvilgsnio net ir iš netolimų supervisatų. Jie taip efektyviai išlygina Havonos gravitacijos linijas, kad centrinė visata būtų fiziškai subalansuotas ir tobulai stabilizuotas kūrinys.

3. DIDŽIOJI VISATA

Didžioji visata šiuo metu yra organizuota ir apgyvendinta kūrinija. Ją sudaro tobula Havonos Centrinė Visata ir aplink ją skriejančios septynios evoliucinės Supervisatos. Supervisatos nėra užbaigtos; nuolat tebeorganizuojami nauji ūkai. Kada jos bus užbaigtos, tuomet kiekvienoje Supervisatoje bus 100.000 Vietinių Visatų, o kiekviena iš šių Vietinių Visatų turės po 10.000.000 apgyvendintų planetų.

Mūsų Supervisata, septintoji, vadinama Orvontonu, ir jos skersmuo apytiksliai yra 500.000 šviesmečių, ir joje yra daugiau negu dešimt trilijonų saulių. Iš esmės visos žvaigždėtos sferos, kurios yra matomos plika akimi, priklauso Orvontono supervisatai. Milžiniška Paukščių Tako žvaigždėta sistema atstovauja Orvontono centriniam branduoliui. Šita didinga saulių, tamsiųjų erdvės salų, dvigubų žvaigždžių, sferinių grupių, žvaigždinių debesų, spiralinių ir kitokių dangaus kūnų sankaupa, kartu su miriadamis atskirų planetų, sudaro į laikrodį panašų šiek tiek ištęsto apskritimo sugrupavimą maždaug iš vieno septintadalio apgyvendintų evoliucinių visatų. Kada stebėjimo kampas yra palankus, tada žvelgdami per šitos sferos maksimalaus tankumo pagrindinį kūną jūs žiūrite link Rojaus.

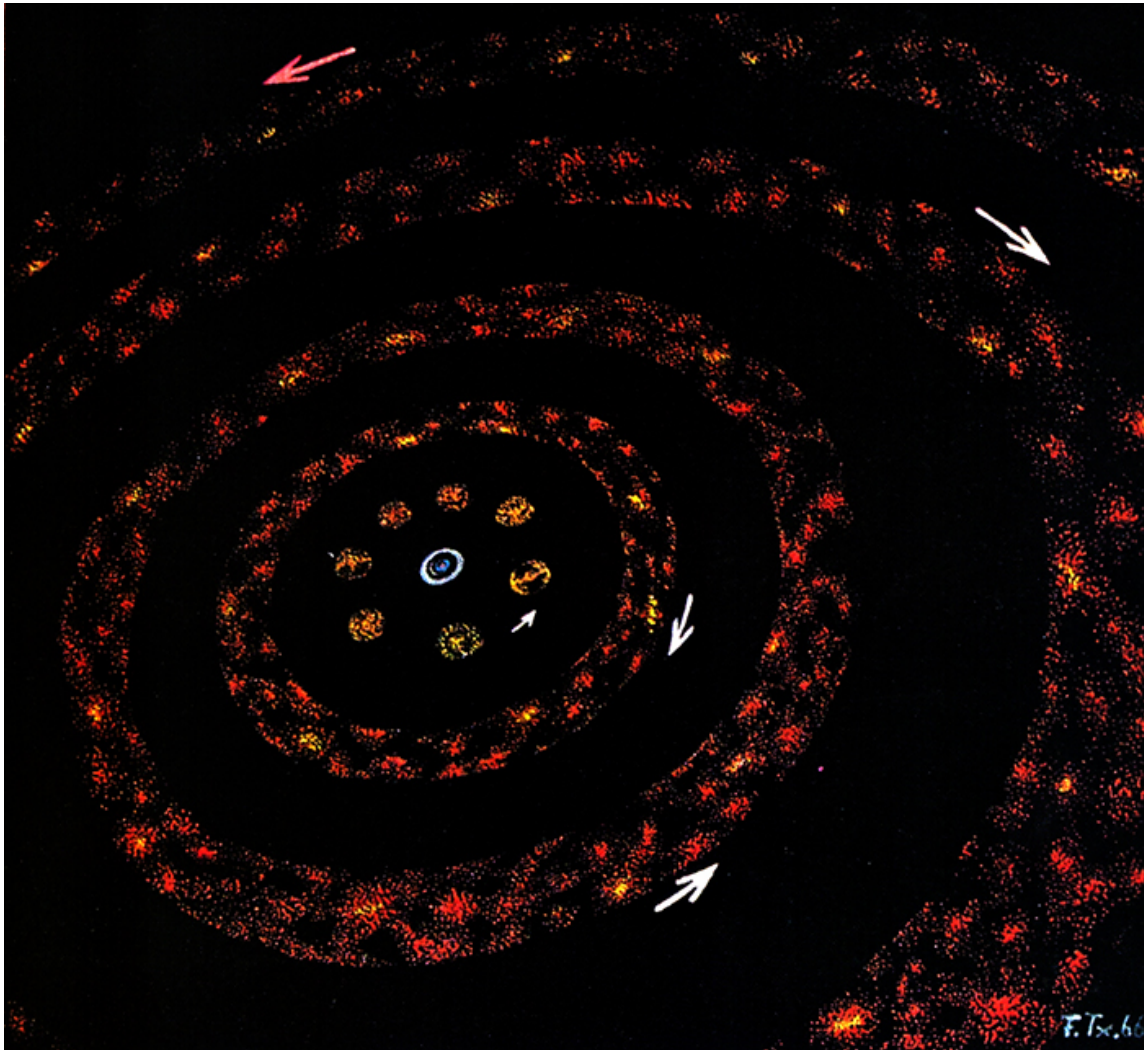
Mūsų Vietinė Visata, Nebadonas, yra išsidėsčiusi netoli Orvontono pakraščio. Mūsų planeta, Urantija, priklauso Satanijos sistemai, kuri yra Nebadono beveik pačiame krašte. Urantijos vieta piešinyje pažymėta tašku ir raide U.

Kristus Mykolas, Jezus iš Nazareto, yra mūsų Nebadono Vietinės Visatos vienas iš dviejų Suverenų – drauge su Dukra Kūrėja, Nebadonija.

4. PAGRINDINĖ VISATA

Pagrindinė Visata apima visą materialią kūriniją. Joje yra Havonos Centrinė Visata, Septynios Supervisatos ir keturi neapgyvendintos išorinės erdvės lygiai, kurie priešpriešine kryptimi skrieja pagal ir prieš laikrodžio rodyklę. Visuotinio Tėvo toli nusidriekusios kūrinijos didybė visiškai pranoksta ribinės vaizduotės grybšnio ribas.

Išorinėje erdvėje milijonai naujų galaktikų yra formavimo procese. Pirmasis išorinės erdvės lygis yra maždaug 500.000 šviesmečių už didžiosios visatos periferijos. Tarp septynių Supervisatų ir pirmojo išorinės erdvės lygio, ir tarp kiekvieno iš šių erdvės lygių yra ramios erdvės veiklos milžiniškos elipsinės zonos. Jos neturi žvaigždinių dulkių – kosminio rūko.

Išorinių erdvės lygių dydžiai yra milžiniški – milijonų šviesmečių pločio. Patobulinti teleskopai atskleis Urantijos astronomų nuostabą keliančiam žvilgsniui ne mažiau kaip 375 milijonus naujų galaktikų išorinėse erdvės tolimose sferose. Išorinėje erdvėje jau yra 70.000 materijos sandaupy, kurių kiekviena yra didesnė už bet kurią iš septynių Supervisatų – ir tai tik žvaigždinės evoliucijos pradžia šituose regionuose. Mes galime įsivaizduoti išorinės erdvės didybę, mes galime jausti jos laipsnį ir jos dydžių didingumą, bet kitais požiūriais apie šias sferas mažai ką žinome daugiau.

Manoma, kad išliekantieji mirtingieji, gimę tokiose erdvės planetose (panašiose į Urantiją), kildami į Rojų, yra rengiami tam, kad ateityje dalyvautų šitų išorinių erdvės lygių administravime.